

LBRIS

We know
books

Alexandru Petria

Înainte de venirea asteroidului

Alexandria
Publishing House

Cuprins

doar o mână de vânt.....	7
să te trezești în ce iubești.....	8
adevărata frumusețe.....	9
un loc fără ipocrizie.....	10
dragostea-i un sport de contact.....	11
prețul setei.....	12
cum stă deșertul numai după ușă.....	13
reîntregirea familiei.....	14
vremuri ciudate.....	15
monotonia tihnită a aerului condiționat.....	16
mergi pe treaba ta!.....	17
până când apa nu se bea doar de sete.....	18
nimic în plus.....	19
viața premeditată.....	20
o să știi ce să prețuiești.....	21
fișă clinică.....	22
ca două case ale căror uși n-ajung să se sărute.....	23
umbre noi, umbră veche.....	24
nu ne interpretează tom hanks pe fiecare.....	25
donăția de sânge.....	26
arșița cu locul surpat.....	27
nu ești nici sfânt sau erou să-ți iasă.....	28
strada și ploaia.....	29
muzica bizară pentru orfani și văduve.....	30
ucideți omul rotund!.....	31

în spatele etichetelor	32
o să mă încante cum vi se albesc oasele	33
când n-o să-ți recunoști fratele o să-i știi numele.....	34
nicio milă pentru cei ce se supun fără luptă	35
nu mai are ce să-ți dea	36
când povestea sunt eu	37
cu cât mai multe poteci, cu atât mai liber	38
când îi pomenești pe cei adormiți	39
lecția de bază	40
lipicios de îndrăgostit	41
ca să fim oameni.....	42
un moment de slăbiciune	43
o să te las să-i alegi numele	45
nu le aruncăm vreo privire.....	46
impresiile fură startul.....	47
de parcă ar face dragoste	48
pe unde se mai simte primăvara acasă?.....	49
involuție.....	50
ciudățenia.....	51
despre lucrurile cu adevărat importante	52
trandafirul chel.....	53
ura.....	54
când e să se termine, o să fiu în altă parte	55
zăpadă fără urme, lumină mută	56
terorizați să nu rămână fără slujbe și medicamente....	57
culorile raiului	58
malul fără credibilitate.....	59
o lecție simplă	60
oamenii adevărați	61

orice trădare are nevoie de doi	62
casa dusă	63
nu ne-am dat seama că e gata	64
ce e viața.....	65
etalon pentru fraieri.....	66
fiecare femeie merită să fie fericită	67
de unul singur n-ai cum să parchezi fericirea	68
lovește sau crapă!	69
două morți	70
morților le e rușine cu noi	71
apa când îngheață.....	72
îmi pare rău că scriu și nu le iau direct gâtul	73
roțile căruțelor să nu ducă norii	74
o zi, spre sfârșit	75
pistoalele spre oamenii inutili	76
cum nici apa nu știe că e udă	77
bunicii sunt deja acolo.....	78
mediocrității nu-i torn apă să crească.....	79
masa liberă	80
o iarnă suficient de adâncă.....	81
mai departe	82
nu pierde vremea	83
unele case vor să ucidă.....	84
cum cade zăpada	85
pierduți	86
mama	87
stai și pleci ca să rămâi	88
răspunsul așteptat	89
unii și-au smuls ochii să vadă.....	90

cel care întârzie.....	91
pentru zile liniștite.....	92
mămuțele.....	93
fericirea orbilor.....	94
singur.....	95
lup singuratic.....	96
nu se spune că la înviere ești doi în unu cu umbra....	97
terminus.....	98
un punct pe care n-are loc un fir de iarbă.....	99
cafele și femeile și cărțile avute.....	100
geamurile.....	101
ultimul tablou.....	102
acoperișuri.....	103
remember.....	104
trei căpșuni.....	105
n-are la ce să mai dăuneze!.....	106

doar o mână de vânt

cum venea spre tine calul cu coama sprijinită de vânt,
copilăria încerca să te mai întâlnească sprijinită de vânt,
tot mai des nu te găsea acasă,
fiindcă zidurile, acoperișul, tu la masă și aerul din jur
alunecau pe strada ca o sugativă sprijinite de vânt,
vântul casei are pașii mai lungi
decât ai copilăriei,
nu-s la concurență și nimeni nu ia în considerare
că ți-ar plăcea să fie egali, în vecinătate,
vântul casei e mai grăbit,
dacă te sprijini de el și de vântul copilăriei
parcă ești răstignit și știi că sună nebunește,
o s-o lași baltă desigur,
contrariile te obolesc și plictisesc,
odată o să te sprijini numai din tine pe tine
și ești doar o mână de vânt

să te trezești în ce iubești

despre ce iubești
nu folosi vorbe mari,
ca atunci când
trebuie să tragi de bani până la salariu,
ca atunci când
ai o singură ploscă cu apă și
100 de km de deșert în față,
vorbele mari
sunt ispita lăcomiei,
nu folosi vorbele mari,
să-ți rămână să te trezești
în ce iubești

adevărata frumusețe

cum aerul rebel e singurul pe care merită
să-l iei în cârcă,
o găsești în cuvintele aspre,
chiar în gloanțele ce-i aliniază șoseaua
de la o benzinărie la alta

frumusețea e ce învârt roțile automobilului
după ce ai învățat
să vezi și să simți până la sânge,
adevărata frumusețe se întoarce
în cuvintele aspre și în somnul izbăvitor al mamelor să-
race,
Isus face autostopul pe aici

când o fi să fie,
aleg să beau un mate cu che guevara,
nu un whisky cu vreun președinte de stat

un loc fără ipocrizie

mi-am scos locul meu de aer
dintre locurile celorlalți,
îl port mereu în buzunare, pe tastatura laptopului,
peste geacă și șapcă
oriunde intru întră locul meu înainte,
precum un cercetaș,
intră să-mi susțină articolele,
ceea ce scriu,
sigur că nu mă suportă toți
și zic: „uite cum umblă cu locul lui de parcă
ar avea aur!”
și mai zic: „i s-a urcat la cap,
nu mai vrea să stea la masa noastră,
lasă că o s-o încurce,
o să vadă el!”
le aud vorbele și nici că-mi pasă,
am strâns zeci de ani din dinți
pentru locul meu de aer,
e locul în care vreau să mor,
un loc fără ipocrizie

dragostea-i un sport de contact

cu poezia de dragoste ai o problemă,
„am înțeles că te adresezi tuturor, dar pentru cine ai scris-o
de fapt?”,
ești tras de mânecă.

„hai, fii sincer, ai vreo fufă?!” , auzi.

degeaba te afunzi în argumente
despre distincția dintre literatură și viață,
dragostea-i un sport de contact:
îi săruți povârnișul de transpirație
de deasupra buzei
și o privești în ochi de parcă ați face schimb de ochi,
să te vadă cu ochii tăi,
și nu mai încape nicio problemă

prețul setei

ca să înțelegi un lucru trebuie
să te lungești până nu-l mai vezi
sau să-l înconjori

adevărul are nevoie de absență
ca un pahar care știe prețul setei

cum stă deșertul numai după ușă

îl priveam pe clint eastwood în filmul său din 2021,
cum dansa încet cu o bunăciune mexicană încă focoasă,
era ușor penibil la peste 90 de ani,
nicio scamă de dirty harry,
cry macho nu este despre crime și polițiști,
cry macho este despre îmblânzire
și bătrânețea e ea însăși o îmblânzire,
pe cât de penibil, pe atât de omenesc era eastwood,
cu o privire ca o scuză a anilor,
cel mai curat din toate filmele,
îmblânzit ca și cum cerul și-ar scoate cizmele de piele,
iar cizmele de piele o să stea numai lângă ușă,
cum stă deșertul numai după ușă
odată pentru fiecare

reîntregirea familiei

n-are rost să-ți bați capul
 cu orice problemă
 la care rezolvarea e în altă parte,
 cum nu ți-ai cerut viața,
 normal, n-o să-ți ceri nici moartea,
 nu huli prin teamă, nu huli
 fiindcă n-ai încheiat nasturii
 la cele pe care le voiai fără greșeli,
 mai deștepte,
 mai ca niște declarații favorabile,
 adevărul și frumusețea stau în imperfecțiune
 și-n vulnerabilitate,
 în căutare – de fapt,
 stai calm pe cât liniștea te înconjoară
 și-și clipocește prezența,
 moartea este reala întregire a familiei

vremuri ciudate

soarele e agățat unde nu te aștepti,
 e un soare pentru nimeni și scapă cine poate,
 un soare care te aspiră și te răcește,
 oamenii care se ridică în el
 nu mai sunt oameni,
 oamenii care cred în el
 n-o să mai creadă nimic,
 sunt timpuri
 ca un gang-bang la a doua venire,
 ca o băută între ce ai spune că-s îngeri
 oprită la vomitoriu.
 cum să nu te pierzi cu un singur soare vizibil?
 doar ispitele sunt în termen de garanție